

Wiadomości Gospodarskie.

Kredyt na zakładanie sadów.

Rolnictwo w Polsce ostatnimi czasy czyni znaczne postępy. Ogrodnictwo, jaka specjalna gałąź rolnictwa, również się podnosi, lecz w znacznie wolniejszym tempie. Ogrodnictwo — jest to dział, który wymaga większej specjalizacji i umiejętności, by mogło przynosić odpowiednie plony, a wraz z tem i zyski. Dlatego też wielu rolników, którzy biorą się do ogrodnictwa bez znajomości rzeczy, zniechęca się i woli w dalszym ciągu pracować tak, jak ich ojcowie i praojcowie. Szczególnie trudno zachęcić rolnika do racjonalnego założenia sadu. Dotychczas sadzono drzewa owocowe zbyt gęsto, co wpływało ujemnie na ich rozwój i owocowanie; czyniono to, by z najmniejszej powierzchni otrzymać największy plon. Jest to mniemanie błędne, gdyż rezultaty przekonują, że sady takie bardzo słabo owocują.

W związku z tem należy nadmienić, że nasze sady są w najwyższym zaniedbaniu; ziemi pod drzewami się nie uprawia i nie nawozi, nie oczyszcza drzew z suszu, połamanych gałęzi, odpadającej kory i t. d. Rezultaty tego, to drobny, robaczywy, poplamiony i bez zabarwienia owoc, który niema znaczenia handlowego.

Oddawna już myślano nad tem, jak złu zaradzić. W ostatnich czasach coraz więcej przybywa ogrodników z odpowiednim wykształceniem, którzy w sprawach ogrodniczych wiele pomóc mogą.

Wydział Ogrodniczy C. T. R. udziela przez swoich fachowców informacji na miejscu i listownie, a poza tem Wydział Ogrodniczy C. T. R. rozporządza kredytem na zakładanie sadów, udzielanym przez Państwowy Bank Rolny. Pożyczki udzielane będą przez miejscowe instytucje kredytowe, które za pośrednictwem Wydz. Ogrodniczego C. T. R. zwracają się do Państwowego Banku Rolnego (Kasy Stefczyka do Centralnej Kasy Spółek Rolniczych) z odpowiednimi podaniami. Kredyt udzielany będzie na lat trzy. Korzystający z kredytów, powinien przestrzegać następujących warunków:

1. Sad nie może być zakładany na mniejszej powierzchni niż $\frac{1}{4}$ ha.

2. Sad może się składać z jednego rodzaju drzew np. z samych jabłoni w 2-ch lub 3-ch odmianach handlowych, których wybór w każdym wypadku ustala Wydział Ogrodniczy C. T. R.

3. Odległości między drzewami w sadach winny być następujące: dla jabłoni, gruszy, czereśni 10×10 mtr, dla śliw i wiśni 5×5 mtr, lub 6×6 mtr. Unikać sadzenia współrzednego t. j. między ziarnkowemi nie sadzić pestkowych, zakładając oddzielne kwatery

z każdego rodzaju drzew; z jabłoni lub gruszy, lub śliw.

4. Sprowadzeniem drzew zajmuje się C. T. R. ze szkółek, które uzna za wskazane.

Podania poszczególnych osób o udzielenie kredytu powinny być składane do Okręgowych Towarzystw Rolniczych. Zgłoszenie w Okr. Tow. Roln. zamierzającego założenie sadu należy uważać wtedy tylko za dokonane, kiedy będzie: 1) wypełniony kwestionariusz, 2) podpisane zobowiązanie, załączone do kwestionariusza, 3) przedstawione przyrzeczenie miejscowej instytucji kredytowej, że zainteresowanemu może być przyznany kredyt na drzewka, oraz 4) pobrany weksel bez sumy z opłatą stemplową od zł 400 na każdy 1 ha projektowanego sadu. Weksel taki jest tylko asekuracją, że w ostatniej chwili członek nie zmieni decyzji i nie narazi tym sposobem instytucji kredytowej, albo też Okręgowego T-wa Rolniczego na straty i kłopoty. Po uzyskaniu kredytu w P. B. R. weksle te mają być złożone w miejscowej instytucji kredytowej.

Po załatwieniu wyżej wymienionych formalności, Okr. Tow. Roln. przekazuje podania o kredyt do instytucji kredytowych, a te ostatnie występują z podaniem własnem o kredyt drzewkowy do P. B. R. (Kasy Stefczyka do Centralnej Kasy), kierując te podania do Centralnego Towarzystwa Rolniczego w celu udzielenia opinii o celowości kredytu; kwestionariusze zaś, Okr. Tow. Roln. odsyłają do C. T. R. Aby kredyt ten był zużyty celowo, udzielona lokalnej organizacji kredytowej pożyczka przelana będzie na skutek jej zlecenia na rachunek czekowy C. T. R. w B. P. R., względnie na Centralną Kasę Sp. Rolniczych.

Zgłaszający się przeto rolnicy otrzymywać będą kredyt w naturze t. j. w drzewkach owocowych.

Zamówienia drzewek w zakładach szkółkarskich wykonywać będzie C. T. R. tylko po całkowitem załatwieniu formalności w P. B. R. (Kasy Stefczyka, w Centralnej Kasie).

Handlową stroną przedsięwzięcia, a więc sprowadzeniem drzewek zajmują się Okręgowe Towarzystwa Rolnicze lub spółdzielnie rolniczo-handlowe (podobnie jak Kasa Stefczyka przy sprowadzaniu nawozów sztucznych). Po sprowadzeniu drzewek i obliczeniu kosztów transportu, Okręgowe Towarzystwa Rolnicze, lub spółdzielnie rolniczo-handlowe, dadzą instytucji kredytowej ściśle dane, jaką sumą należy obciążyć każdego z członków.

Sady handlowe winny być zakładane przy pomocy instruktorów ogrodniczych, rolniczych lub techników specjalistów, z całą znajomością rzeczy i sumiennością.

Na najbliższy okres wiosenny naj-

wyższy już czas, by wszelkie formalności w związku z uzyskaniem kredytu, były podejmowane, by na czas drzewka można było otrzymać.

Inż. Al. Opalańczuk.
(Gazeta Gosp.)

Wczesne ziemniaki.

Aby mieć ziemniaki bardzo wczesne, w styczniu lub w początkach lutego pewną ilość sadzeniaków z odmian wczesnie dojrzewających np. amerykańskich układa się w kuchni lub w innej ciepłej izbie przy oknach, na specjalnie w tym celu przygotowanych deskach, leżących lub zawieszonych w ten sposób, by światło słoneczne na nie padało. Ziemniaki układa się jeden koło drugiego, wystrzegając się kładzenia kłębów na kupe. Ułożone luźno i oświetlone słonecznym światłem wkrótce w ciepłej izbie wypuszczają kielki. Kielki te będą zielone i grube, nie takie jak w piwnicy, gdzie wskutek braku światła bywają blade niałe, cienkie i pędzą w górę (w poszukiwaniu światła).

Takie pokielkowane ziemniaki należy do czasu sadzenia pozostawić w spokoju. W marcu lub na początku kwietnia, gdy już gleba odmarznie i obeschnie w miejscu zaciszem, nie narażonem na ostre wiatry i przymrozki wysadzić należy ziemniaki, najlepiej w kratkę 20×22 cale. Aby je zabezpieczyć od mrozu oraz w celu lepszego ogrzania ziemi, należy pole przykryć słomianym nawozem. Przy sadzeniu uważać trzeba, by kielki nie zostały połamane, a ziemniaki były sadzone kielkami do góry. Po 10—15 dniach, zależnie od ciepła i pogody, ziemniaki zwykle wychodzą. O ile zachodzi jeszcze obawa o mogące nastąpić przymrozki, należy powłokę z obornika na powierzchni roli utrzymać, by pod okrywą nawozową dalej się rozwijały. A dopiero gdy minie obawa zamrożenia, należy rośliny obsypać, okopać, pozostawić nawóz słomiany w bruzdach, by nadal służył jako ochrona przed zbyt niemi przesychnieniem roli. Po okopaniu ziemniaków może się zdarzyć, szczególnie nocami, że nać ziemniaczana od przymrozków może uciepnieć, co by mogło wpłynąć na opóźnienie rozwoju rośliny, przeto spodziewając się przymrozku wieczorem należy plantacje przyprószyć z lekka ową pozostałą słomą, zgarnując ją jednak po przejściu niebezpieczeństwa ostrożnie, by nie połamać łodyg. Gdy się ziemniaki rozrosną, należy je obsypać powtórnie.

Wkońcu mają przy sprzyjających warunkach, lub w początkach czerwca ziemniaki pod krzakiem już o tyle wyrosną, że są zdadne do podbierania. W tym czasie cena młodych ziemniaków bywa na rynkach miejskich dość wysoka, płacą bowiem za kg w detalu do 50 groszy i wyżej, przeto i zabiegi ku otrzymaniu ziemniaków w jak najwcześniejszej porze sownie się